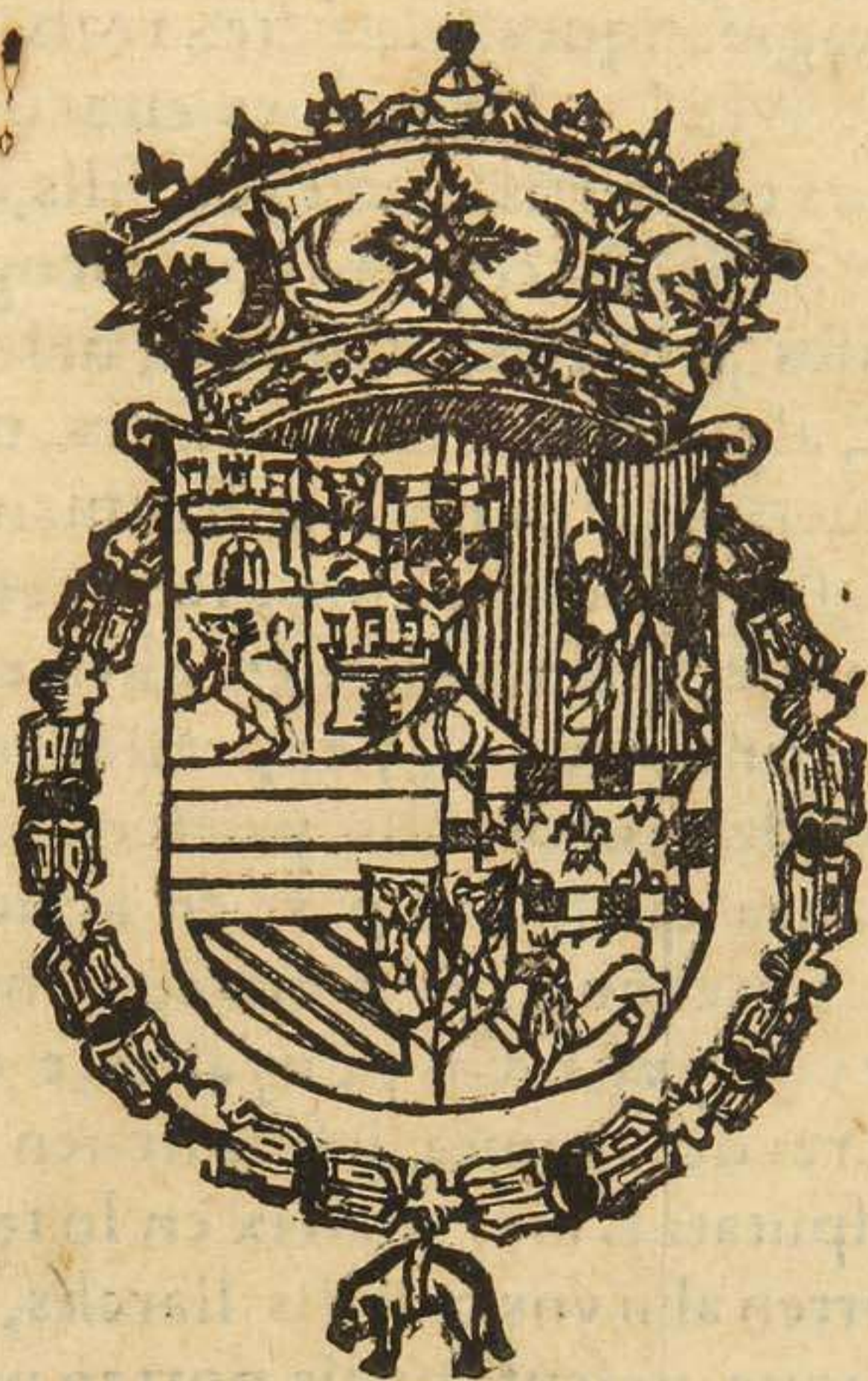

1588

REAL CRIDA Y EDICTE
sobre les armes prohibides, portar ni
tenir als nouament conuertits
en lo present Regne.

Venense en casa de Gabriel Ribes, llibrer
de sa Excellencia. 1588.

tes ar mes, y de galeres perpetues a qui lo contrari fara, e per lo semblant mana la Excellencia a qualleuol forjadors de armes, y officials del present regne, que no venen directa, o indirectament als dits nou conuertits armes algunes defensives ni offensives, exceptats los dits ganivets, o punyals despuntats de nou dits de llargaria, e les dites espasfetes de dos pams de fulla, y finalment totes les de mes que per reals pragmatiques y edictes no sien prohibides sots pena de cinch centes lliures dels bens de cada hu dels contrahents exigidores, y als cofrens reals applicadores, y en altres penes corporals a arbitre de la Excellencia, imposadores, e perque a tot hom de dites coses, conste, y ningu pugua allegar ignorancia, proueix y mana que la present publica real crida sia preconizada per la present ciutat, e lloch acostumats de aquella, e per les altres ciutats, viles y lloch del present Regne.

El Conde de Aytona.

V. Pascual Regens,

V. Pascual

V. Cerdan,

V. Viues Fisci
Aduoc,

Gulielmus Nicolaus Dehonã;

Die, xvij. Augusti, año M. D. Lxxxviii. retulit Honorat, Iuan Borja trompeta Real e publich de la present ciutat de Valencia ell a xiiij. del mateix, hauer publicat la present publica Real Crida per la dita Ciutat de Valencia, y lloch acostumats de aquella, ab trompetes y tabals, segons es. costum y practica,

Antonius Cases Regius
scriba Registri.

Ara oiats queus fan a saber de part de la S. C. R. Magestat del Rey don Phelippe nostre senyor. E per aquella

DE PART DEL ILLVSTRISSIMO Y EX-
cellentissimo Señor don Francisco de Moncada, Comte de Ayto-
na, y de Osona, Visconte de Cabrera, y de Bas, Gran Senescal de
Arago, Lochtinent y capita general en lo present regne de Valencia. Que
per quant ab diuerses pragmatiques, y edictes reals, e ultimament ab lo pu-
blicat, a xiiij. de Mayg. M. D. Lxxxij. es estat ordenat, prouehit, estat-
tuyt e manat, que los nous conuertis de moros, fills, e descendets de aquells
per via alguna directa, o indirecta cogitada, o incogitada no puxen por-
tar abli, ni tenir en ses cases propries, ni de altri, ni fora delles, ni en altre
qualseuol lloch, o part, algunes armes offensiuas, o defensiuas propries,
ni de altri, excepto ganiuets sense punta, o instruments necessaris pera vs de
ses cases y officis, y espafetes de dos palms, sots pena de perdre les armes,
e de galeres perpetues, y de altres penes en dites reals pragmatiques, y
edictes respectiuament contingudes, y expressades: y alio, no sols en res-
pecte dels nou conuertis de Moros, fills, y descendents de aquells en dit re-
gne. Pero en cara de altra qualseuol part en aquell confluents: y apres
se ha entes que los dits nou conuertits, contrauenint a les dites reals prag-
matiques, y edictes han vlat y vfen vns punyalets, e o ganiuets molt punta-
guts, que casi nols falta res de la punta, y sols lleuen de aquells la punta
per colorar que son despuntats. E aixi mateix en lo temps de les canyamels
e ans, y apres vfen y porten abli vns coltells llarchs, que seruiexẽ pera tallar
dites canyamels ab achaque, y escusa quels porten pera aquell ministeri, e
jat sia ab dites reals pragmatiques y edictes los dits coltells, ganiuets, y pu-
nyals sien estats, y sien prohibits, y en virtut de aquells se pogues procehir
a execucio de les penes en dites reals pragmatiques, statuydes e imposa-
des, empero la Excellencia vlat de sa solita benignitat, y clemencia sens no-
uacio, ni de rogacio de les dites reals pragmatiques y edictes sobre aço fetes
ni de les penes en elles apposades, ans a major confirmacio y corroboracio
de aquelles ab la present publica e real crida, proueeix, ordena, y mana, que
los dits nouament conuertits de moros, fills y descendents de aquells, axi
del present regne com de altres en aquell confluents, per via alguna, directa
o indirecta, cogitada, o incogitada no puguen portar dits coltells llarchs
de tallar la canyamel, ni vfar, ni servir se de aquells, sino es portant los de
llurs cases al trapig, e dins del trapig, e cada hon tallaran les dites canya-
mels mentres durara lo dit exercici, y no altrament, y pasat dit exercici, los
pnguen tenir en ses cases los dits talladors tant solament, ni tampoch en al-
guna manera tenir, ne portar los dits puñals y ganiuets que sien mes llarchs
de nou dits fora lo manech, y despuntats aquells, de manera que la dita pun-
ta per lo menys tinga de amplaria lo que te vn dit polse de la ma, e que no
estigaroma la despuntadura, sino plana, y vna espafeta de dos palms de fulla
despuntada com se diu de sus dels ganiuets, sots pena de perdicio de les di-
tes

Artigo - 58 - Lij 1

... de galeres perennes a quita conueniente por lo qual se
na la excelencia de qualquiera de ellas y en las de que se
que no son de esta o indumentaria de las de que se
nes de las de que se...
tas de que se...
ment...
des de que se...
exigidos y a la...
arbitrio de la...
contra y...
diferencia...
aquella e por las...

El Conde de Ayons

V. P. de... Regens
V. P. de...
V. de...
V. de...

Gu... de...

Die... xvij. Augusti...
rompera...
tas...
lencia y...
Annus...
Sedis...